

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GE Power Controls Portugal – Unipessoal Lda.

Strona pozwana: Fazenda Pública.

Pytania prejudycjalne

[...] Pytanie prejudycjalne jest kierowane w celu znalezienia zgodnej wykładni i zgodnego stosowania prawa Unii przez sądy krajowe wobec istnienia uzasadnionych wątpliwości co do znaczenia i zakresu przepisu art. 313 ust. 1 PWWKC ⁽¹⁾ w celu ustalenia, czy należy domniemywać, że towary, o których mowa w niniejszym postępowaniu, mają wspólnotowy charakter w braku dowodu na to, iż nie mają tego statusu, lub że należy je uznać za towary wprowadzone na obszar celny zgodnie z art. 3 Kodeksu ⁽²⁾, objęte zwolnieniem przewidzianym w owym art. 313 ust. 2 lit. a) części pierwszej, i przyjąć, że mają status wspólnotowy tylko te towary, w stosunku do których zostanie przedstawiony dowód, że zostały one poddane procedurze wprowadzenia do swobodnego obrotu na terytorium celnym WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. z 1993 r., L 253, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. z 1992 r., L 302, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 17 listopada 2017 r. – Eurobolt BV

(Sprawa C-644/17)

(2018/C 052/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eurobolt BV

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

Pytania prejudycjalne

- 1) a. Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że skarżący może kwestionować zgodność z prawem – podlegającej wykonaniu przez organy krajowe – decyzji instytucji Unii powołując się na naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, naruszenie traktatów, jakiegokolwiek reguły prawnej związanej z ich stosowaniem lub nadużycie władzy?
- b. Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że instytucje Unii uczestniczące w wydaniu decyzji, której ważność jest kwestionowana w postępowaniu toczącym się przed sądem krajowym, są zobowiązane do przedstawienia temu sądowi na jego żądanie wszelkich informacji, którymi dysponują i które na etapie wydawania owej decyzji zostały wzięte pod uwagę, względnie powinny być zostać wzięte pod uwagę?
- c. Czy art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że prawo do skutecznego środka prawnego obejmuje gwarancje zbadania przez sąd w nieograniczonym zakresie spełnienia przesłanek stosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾? Czy art. 47 [karty] skutkuje w szczególności tym, że sąd jest właściwy do dokonania całościowej oceny, czy stan faktyczny został ustalony w pełnym zakresie i adekwatnie do celów uzasadnienia dochodzonego skutku prawnego? Czy art. 47 [karty] skutkuje w szczególności również tym, że sąd jest właściwy do dokonania całościowej oceny, czy fakty, w odniesieniu do których twierdzi się, że nie zostały wzięte pod uwagę na etapie wydawania decyzji, ale które mogły mieć wpływ na skutek prawny powiązany z ustalonym stanem faktycznym, powinny być zostać wzięte pod uwagę?

- 2) a. Czy występujące w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009 pojęcie „istotnych informacji” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono – dotyczące ustalenia dokonanego przez Komisję – stanowisko, zajęte przez mającego siedzibę w Unii Europejskiej niezależnego importera towarów objętych opisanym w tym przepisie dochodzeniem, gdy importer ten został poinformowany przez Komisję o prowadzeniu tego dochodzenia, udostępnił Komisji żądane informacje i po tym jak stworzona mu została ku temu możliwość we właściwym czasie ustosunkował się do ustaleń Komisji?
- b. Jeżeli na pytanie drugie a) należy odpowiedzieć twierdząco, czy importer ten może powołać się na naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009, gdy zakomunikowane przez niego stanowisko nie zostało przedstawione Komitetowi Doradczemu co najmniej 10 dni roboczych przez rozpoczęciem przez niego obrad?
- c. Jeżeli na pytanie drugie b) należy odpowiedzieć twierdząco, czy naruszenie art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 1225/2009 skutkuje niezgodnością wydanej decyzji z prawem, co wymaga odstąpienia od jej stosowania?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. 2009, L 343, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Brindisi (Włochy) w dniu 17 listopada 2017 r. – postępowanie karne przeciwko Gianluca Moro

(Sprawa C-646/17)

(2018/C 052/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Brindisi

Strony w postępowaniu głównym

Gianluce Morowi

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 1 art. 3 ust. 1 lit. c), art. 6 ust. 1, 2, i 3 dyrektywy 2012/13/UE, a także art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (¹) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom postępowania karnego państwa członkowskiego, na podstawie których warunki, na jakich zostają przyznane gwarancje dotyczące prawa do obrony wynikające ze zmiany zarzutów, różnią się, jakościowo i ilościowo, w zależności od tego, czy zmiana dotyczy okoliczności faktycznych objętych oskarżeniem, czy też ich kwalifikacji prawnej, w szczególności poprzez umożliwienie oskarżonemu jedynie w pierwszym przypadku wystąpienia z wnioskiem o alternatywny, uprzywilejowany tryb wymierzenia kary (tak zwane postępowanie ugodowe)?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 20 listopada 2017 r. – Skatteverket / Srf konsulterna AB

(Sprawa C-647/17)

(2018/C 052/27)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen